

2020. g.

JŪLIJS/AUGUSTS

Nr. 7/8

Dace Micāne Zālīte

MANA VASARA

2008. gads, vasara Latvijā

Šo vasaru ieslēpšu sirdī
Kā magones ziedu, kā biti.
Tur Vidzemes sili zumēs
Un nosmaržos virši zili.
Tur putekli putēs uz lielceļa
Sirmi, un nekas mani neapturēs
Saaugt ar akmeni, palikt par
Tikko kritušu zīli,
Ieplūst dzeltenā druvā,
Kur līgot ar stiebrainu vārpu,
Kad no kalniņa lejā lēni
Nāk Dieviņš ar vakara blāzmu.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Ziņas no draudzes komitejas, kura apsver, kad un kā atsākt dievkalpojumus baznīcā

Mīļās māsas un brāļi, ceru, ka jūs turpinat turēties droši šajā neparastajā laikā! Draudzes padome ir izveidojusi īpašu komiteju, kura apsver jautājumu par to, kad un kā atsākt dievkalpojumus mūsu baznīcā. Komiteja tikās telekonferencē 1. jūlijā un nolēma, ka vēl neatsāksim noturēt dievkalpojumus un citas aktivitātes baznīcā. Dievkalpojumi, svētki, Bībeles stundas un sēdes turpināsies virtuāli kā līdz šim. Komiteja savā lēmumā apsvēra vairākus faktus, kā piemēram, ka inficēto skaits Minesotā vēl iet uz augšu, ka liela daļa no mūsu dievlūdzējiem ir liela riska grupā, kā arī esam sazinājušies ar 5 dienvidu Mineapoles draudzēm, kuras visas ir nolēmušas, ka ir par agri atsākt dievkalpojumus klātienē. Mūsu prioritāte ir mūsu visu veselība. Komiteja arī ir sagatavojusi detalizētu plānu *Preparedness plan*, ko pieprasa Minesotas valdība. Tas mums dos vadlīnijas laikā, kad atvērsim baznīcu. Šī komiteja atkal tiksies augusta sākumā, lai apsvērtu situāciju un tad ziņotu jums par jaunumiem. Māc. Dāgs

Jauns rīts

Archibīskapes Laumas Zušēvicass raksts 2020. gada Vasarsvētkos

Lai aust jauns rīts! Dieva un Kristus miera svētītus Svētā Gara svētkus!

Šorīt, kad ziņas vēsta, ka pēdējās naktīs mierīgi protesti pārvērtušies nemieros, degušas ēkas, augušas bailes, lūdzu no sirds, lai Svētais Gars dod vārdus, ar kuriem cits citu varam stiprināt, un Gara vadību ne tikai mūsu Baznīcai, bet itin visiem, kas tagad tik ļoti strādā, lai piepildītos Dāvida senās lūgšanas vārdi: “Rādi mums, Kungs, savu žēlastību un savu pestīšanu dod mums! Lai ieklausos, ko saka Dievs, – Kungs saka mieru savai tautai un saviem uzticīgajiem! Tik lai neprātībā tie neatkrīt! Gan Viņa glābiņš tuvu tiem, kas Viņu bijā, – godība mūsu zemē, žēlastība tiksies ar patiesību, taisnība skūpstīs mieru, patiesība no zemes dīgs, un taisnība lūkosies no debesīm.” (Ps 85:8-11)

Mums vēl liels darbs priekšā, jo ASV aizspriedumainība pret cilvēkiem nav ierobežota. Ieklausīsimies sevī, vai arī mūsos neslēpjas tās grēks! Lūgsim, lai Dievs palīdz katrā saskatīt Viņa bērnu, paša Kristus attēlu! Nezināms autors stāsta, kā reiz kāds rabīns prasījis studentiem:

“Kad nakts pārtop dienā?” “Kad, dzīvnieku tālumā redzot, varam pateikt, vai tas ir aita vai suns?” “Nē,” atbildēja rabīns. “Kad, koku tālumā redzot, vari pateikt, vai tas ir vīģes vai firziķu koks?” “Nē,” atbildēja rabīns. “Kad tad?” lūdza studenti. Gudrais rabīns atbildēja: “Tad, kad, ieskatoties cilvēka sejā, tu redzi, ka tas ir tavs brālis vai māsa. Jo, ja tu to nespēj, tad vienalga, cik ir pulkstenis, vēl ir nakts.”

Lai aust jauns rīts un spēja katrā saredzēt mūsu vai brāli! Kristus mīlestībā, + Lauma

Sirdīs brūces vēl nav sadzijušas

Archibīskapes Laumas Zušēvicass raksts 2020. gada 14. jūnijā

Sirdīs brūces vēl nav sadzijušas. Arī pēc daudziem gadiem rētas vēl paliek tiem, kam Aizvesto piemiņas diena, 14. jūnijs, vienmēr saistīsies ar briesmām, teroru un ļaunuma brutālo varu.

1948. gadā Vācijas bēgļu nometnē Latvijas ev. lut. baznīcas virsvalde archibīskapa Dr. theol. T. Grīnberga vadībā izdeva grāmatu “Gaisma tumsībā”. Grāmatā katrai dienai tika dots savs Bībeles pants. Vēlāk, kad 14. jūnijs pārtapa par Tautas sēru un Aizvesto piemiņas dienu, tai tika izvēlēts cits Bībeles teksts, lai vēl pilnīgāk varētu iedrošināt daudz cietušo sirdis. Citēju mācītāja Valda Mežezera vārdus, kas rakstīti zem šai dienai izmeklētā Bībeles panta:

“Tiešām, mana dvēsele ir klusu uz Dievu, no Viņa nāk man pestīšana. Tiešām, Viņš ir mans akmens kalns un mans pestītājs, mans patvērums, ka es daudz nešaubīšos.” (Ps 62:2,3)

“Tanīs brīžos, kad domājam par savas dzimtenes traģēdiju, Latvijas vārds mūsu dvēselēs kļūst asarām nenodzēšama uguns. Kas var aizstāt mūsu mātes un tēvus, māsas un brāļus, ko ļauna vara aizrāva no mūsu vidus baigajā gadā, kas var aizstāt kritušos tēvuzemes varoņus, un beidzot – kas var aizstāt mūsu dzimteni, no kuŗas esam izdzīti, kurā tagad “uz katras zemes pēdas asa sāpju puķe zied”?

Kas var mūs tad pilnam mierināt? Vienīgi Dievs, un līdz Viņam varam pacelties, ja mums kā psalmistam “dvēsele ir klusa uz Dievu,” un tāds stāvoklis sasniedzams, kad mūsos rodas atziņa, ka arī par likteni – personīgo un tautas – un visas cilvēces traģēdiju lielāks ir Mūžīgais Kungs, uz kuru varam paļauties kā uz akmens kalnu pārvērtību pilnajā dzīvē.

Kad es Dievu apzinu kā savu patvērumu, kā savu izpestītāju pat vistumšāko notikumu jūklī, tad es par Viņu nešaubos, mana dvēsele patiesi spēj palikt klusa, un manī mīt Dieva bērna pašāvēība, spēks un miers. Lai Dievs šīs dāvanas bagātīgi piešķir, kad nomāc pārdomas par Latvijas upuru dienu, dzimtenes Golgātu.”

Varam tikai iedomāties, cik viņa domas toreiz nesa svētību, bet vēl šodien viņa vārdi mūs uzrunā un iedrošina. Paldies Dievam, mēs nepiedzīvojam tādas traģēdijas kā toreiz – 1941. gadā un vēl ilgi pēc tam piedzīvoja mūsu latvju tauta. Bet mums liekas, visa pasaule ap mums tik strauji pārvēršas, ka daudziem ir bailes, neziņa, dziļas raizes par nākotni. Aug nepacietība, ilgas pēc taisnības, pēc miera. Mācītājs Mežezers atgādinātu: Mūžīgais Kungs ir un būs lielāks par likteni...

Dievs Svētais Gars, lūdzu, šodien dāvini mūsu sirdīm līdzjūtībā tuvoties tiem, kam vēl sāp, kad kopā pieminām varmācības un nežēlīgas varas upurus, visus, kas tika terorizēti, nomocīti, nogalināti, atrauti no savām ģimenēm un aizvesti tālu no dzimtenes. Mēs viņus pieminām, Debestēvs, lai arī tie, kas viņus mocīja, zinātu, ka mīlestība spēcīgāka par nāvi, jo viņi dzīvo arvien mūsu atmiņās un sirdīs. Paldies, Tēvs, ka bija cilvēki, kas neaizmirsā cietējus un gādāja par latvju bēgļiem, kas izdzīti no tēvzemes. Kungs Jēzu, māci mums, kā citam citu stiprināt. Palīdzi mieru vairot pasaulē, bet liec mums iedegties pret netaisnību, kad kādam jācieš, jo otrs ir stiprāks. Paldies, ka arī šinī laikā Tu esi mūs svētījis un žēlastībā sargājis. Nāc līdz mums, Kungs, atjauno mūsu cerību un stiprini ticību. Svētī, Dievs, Latviju un šo pasauli, kas mums visiem viena. Svētī to un pasargā no ļauna, no visa, kas radītu jaunas brūces sirdīs, jaunas sāpes dvēselēs. To lūdzam, Tēvs, no sirds. Āmen.

Archibīskapes Laumas Zušēvicas pārdomas 2020. gada 30. jūnijā

Lasīju *Robert Browning* vārdus, kas mani dziļi uzrunāja:

*All I could never be,
All, men ignored in me,
This, I was worth to God,
Whose wheel the pitcher shaped.*

Mēs esam māls, patiesi, bet Viņa rokās? Mākslas darbs? Vai praktiski noderīgs, skaists trauks! Vienalga, ja Viņš ir Tas, kas veido mūs, Viņš Pats atklās, kā lietot mūs! Lai Kristus miers un mīlestība svētī jūs! Praying your day is blessed by Christ's love and the peace that surpasses all understanding. May the potter's hand continue to shape and reshape our lives and reveal His purpose for our lives anew.

“Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.”
1. Pētera vēstule 4:10

Mācītāja Erberta Bikšes jūnija raksts avīzē “Jēzus Draudzes Dzīve”

Dievs radīja pirmos cilvēkus – Ādamu un Ievu – pēc sava tēla un līdzības un dāvināja viņiem brīnišķīgu dzīves telpu – Ēdenes dārzu. To darījis, Dievs deva zīmīgu norādījumu – dārzu kopt un sargāt (1Moz 2:15). Dievs mācīja saprast, ka labums un svētība nenāks paši no sevis – būs čakli jāstrādā un modri jāstāv sardzē.

Ja dārzu nekopj, tas aizaug ar nezālēm, turklāt ļoti ātri. Ja dārzu nesargā, tas tiek izbradāts un izlaupīts. Ļaudis dažkārt domā: ja Dievs ir, tad Viņš par visu arī parūpēsies. Bet tad kādudien stāv pie izpostītu attiecību un sabrukušas dzīves drupām, jautājot: “Kā gan tas varēja notikt?” Tiek meklēts vainīgais. Parasti tas ir noticis tāpēc, ka netika ņemts vērā Dieva sākotnēji sacītais: kopiet un sargājiet! Esam aizmirsuši, ka Dievs mūs ir radījis, lai mēs būtu Viņa darba biedri pasaulē, nesot atbildību par visu, kas mums uzticēts. To, kas jāpaveic mums, nevar paveikt neviens cits. Ādamam un Ievai bija uzticēts dārzs, viņu dzīves telpa, un par to, kas viņiem uzticēts, Dievs prasīja atbildību.

Mēs sakām: “Kristus – mūsu Glābējs, Pestītājs.” Jā, tā ir. Mēs arvien varam steigties pie Viņa, lūdzot atbalstu, palīdzību un izglābšanu. Viņš arī žēlastību bagātīgi dāvina, taču nekad nebūs tā, ka mums pašiem nekas nebūs jādara. Arī Jaunajā Derībā skaidri teikts, ka “mēs esam Dieva darba biedri” (1Kor 3:9). Ja darba biedri, tad nevaram slinkot un neko nedarīt.

Ja cilvēka dvēseles un gara dzīve brūk, ja brūk attiecības ar līdzcilvēkiem, labāk neteikt: “Ja Dievs ir, kāpēc Viņš to pieļauj?” Nevainosim Dievu! Parasti tā notiek tāpēc, ka mēs nedarām to, ko mums vajadzētu darīt. Mēs esam tie, kas atbildību par sev uzticēto cenšas uzvelt Dievam vai kādam citam. Izrādās, ka viena no grūtākajām lietām ir kļūt vīrišķīgiem un rīkoties atbilstoši tiem uzdevumiem, kam Dievs mūs ir radījis. Piemēram, Vēstulē kolosiešiem apustulis Pāvils raksta par to, kā kristīgs cilvēks atbrīvojas no visa, kas ir ļauns un nēsvešs. Pāvils raksta arī par to, kā viņš arvien noteiktāk iegūst visu, kas ir labs un svēts, – arī prieku un laimi attiecībās ar līdzcilvēkiem.

Pāvils nesaka: “Jūs tikai palūdziet, un Kristus visu izdarīs.” Cīņā pret visu, kas ļauns, un par visu, kas svēts, jāiestājas mums pašiem. Neviens cits mūsu vietā to nedarīs. Ja neuzņemsimies atbildību, ja slinkosim, tad pieredzēsim to pašu, ko pirmie cilvēki, – attiecību sabrukšanu ar Dievu un arī cilvēkiem. Tāpēc apustulis Pāvils aicina cīnīties pret ļauno, būt atbildīgiem un darboties: “Tāpēc nonāvējiet sevī to, kas pieder zemei: netiklību, nešķīstību, kaisli, ļauno iekāri un mantkāribu; tā ir elku kalpība [...] atmetiet: dusmas, ātrsirdību, ļaunprātību, zaimus un nekaunīgas runas, kas ir jūsu mutē. Nemelojiet cits citam, novelciet veco cilvēku un viņa darbus.” (Kol 3:5–9) Nonāvējiet, atmetiet, novelciet! Tas jādara mums katram. Neviens cits mūsu vietā to nedarīs.

Tieši tāpat mums jādara tas, kas ved uz labumu, svētību, savstarpējo attiecību skaistumu. “..kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie, tērpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā, pacietībā, ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat kā mūsu Kungs Jums piedēvis, piedodiet arī jūs. Un pāri visam tam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite.” (Kol 3:12-14) Tērpieties! Arī to neviens cits mūsu vietā nedarīs.

Protams, bez Kristus žēlastības mēs neko nespējam darīt, tomēr tas, kas pēc Dieva prāta ir jādara mums, mums arī ir jādara, turklāt ne kā smagu nastu nesot, bet ar priecīgu sirdi. Ja Dieva sacītajam neklausā, rezultāts ir zaudēta paradīze. Ceru, ka zaudētājs neviens no mums negrib būt. Gribam taču iegūt visu to, kas ir labs, svēts un nes prieku. Ja tā, tad ar priecīgu atbildības sajūtu – pie darba!

I believe that unarmed truth and unconditional love will have the final word in reality. This is why right, temporarily defeated, is stronger than evil triumphant. Psalm 92

Pastor Dag Demandt's Video Message on June 7

Recorded in front of what was left of the fire devastated East Lake Street Walgreens

The four men in uniform who committed murder on May 25 do not represent us. They do not represent the people of Minnesota or this nation. They do not represent white people. They represent what happens when people become their own gods. People who act out of hatred and cruelty. People who lust after dominance and power. They are the people who live in every generation. They have no principles. They betray the trust of others. And – wherever and whenever they surface – we must join others in naming the evil that they do. Just as countless others have resisted them in centuries past, some at enormous cost. Among them Dr. Martin Luther King. These are the words by Dr. Martin Luther King, that call us to action “Our lives begin to end the day we become silent about things that matter.”

The Rev. Al Sharpton denounced racism and called for accountability in the criminal justice system as he delivered a eulogy Thursday for George Floyd here in Minneapolis. Al Sharpton in his sermon talked about systemic racism in America and a call to revamp the police and criminal justice system. Sharpton drew parallels between the police officer's knee on Floyd's neck and a knee of racism on the necks of people of color. He said: What happened to Floyd happens every day in this country in education and health services and in every area of American life. It's time for us to stand up in George's name and say, 'Get your knee off our necks.' He ended his sermon with these words: Go on home, George. Get your rest, George. You changed the world, George.

So we are called to be part of this mission to change our cities, and the world. There is so much to do, so much to change. Systemic racism is alive and well. The police and criminal justice system need reform. To rebuild what was lost. Our congregation has responded by forming a social and racial justice committee.

There are evil forces that came here to the Twin Cities to instigate, to destroy. Here you see the damage done to The E. Lake Walgreens.

So, we look for the forces of Good. Minneapolis residents stepped up to protect their neighborhoods. My block in Minneapolis as many in the city has bonded together protecting our homes, patrolling the street and alley, garden hoses ready to put out fires, pots and pans as alarms.

I am reminded of psalm 130: I wait for the Lord more than watchmen wait for the morning, more than watchmen wait for the morning. While my family and I had taken refuge up North, my neighbors were the watchmen/women waiting for the morning, protecting. Others were not waiting for the morning but wanting the night to never end, they are the ones that looted, set fires, vandalized and terrorized.

We are called to do Good. We must stand, shoulder to shoulder, with men and women who have acknowledged that all of God's children are made in God's image. We are called to share God's redemptive love, to offer hope, to heal, to reconcile. As children of God, redeemed and restored, we must oppose evil in all its manifestations.

God is Light! The light shines in the darkness, and the darkness has not overcome it. John 1:5. Amen.

Lūgšana nemieru laikā Minesotā 29. maijā

Māc. Dāgs Demandts

Mēs nākam pie Tevis, Kungs, kad Dvīņu pilsētas, Mineapole un St. Paula, piedzīvo dziļas sāpes un bēdas. Mēs sērojam par *George Floyd* nogalināšanu, kurš nevajadzīgi nomira zem Mineapoles policista ceļgala. Mūsu kopiena sēro par vēl vienu melnā cilvēka nāvi pārmērīga spēka dēļ. Mēs pievienojamies viņa ģimenei un visai Mineapolei ar aicinājumu uz taisnīgumu. Kungs, Tu mūs sauc, lai mēs aizsargātu un cienītu ikviena cilvēka dzīvību – melna, balta vai brūna. Vadi mūs, Kungs, rīkoties, neklusēt, cīnīties pret rasismu, izlīgt, veicināt pārmaiņas un, galvenais, mīlēt. Mēs lūdzam par mieru laikā, kad Dvīņu pilsētas piedzīvo neiedomājamu postu un nemierus. Sargā mūs, Tavus bērnus, sargā mūsu ģimenes, Mineapoles latviešu un visas Dvīņu pilsētu draudzes, visus, kuri cieš šajā laikā. Kungs, mēs lūdzam, uzklausi mūsu lūgšanu. Āmen.

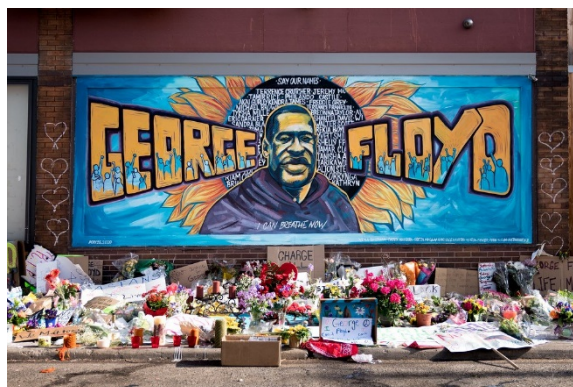
We come to you Lord at this time when the Twin Cities of Minneapolis and St. Paul are in deep pain and sorrow. We mourn the killing of George Floyd, who unnecessarily died under the knee of a Minneapolis police officer. Our community mourns and grieves the loss of another black man by excessive force. We join with his family and the entire Minneapolis community in calling for justice. Lord, you call us to protect and respect every human life, black, white or brown. Guide us Lord to act, to not be silent, to fight racism, to reconcile, to invoke change, and above all to love. We pray for peace as the Twin Cities have been devastated by unimaginable destruction during the past 3 days. Protect your children, families, your Church in the Twin Cities and all who are suffering. Lord, we cry out to you, hear our prayer. Amen.

Mama

Edija Banka-Demandta

During his last breaths George Floyd called for his Mama. When I heard about this, it resonated with me so deeply, it touched me in the way that I haven't felt before. I felt immediate feeling of closeness, responsibility, wanting to comfort. It feels so personal. And that feeling hasn't left me yet now almost a week after his last Mama. I am still trying to come to terms with what all of this means to me as a Mama of three young children living in this city, living in this community during such challenging times. I am worried about our children. I am worried about the United States of America. I am thinking of all the Mamas of our community and especially about one Mama – George Floyd's Mama.

Savos pēdējos dzīves mirkļos *George Floyd* sauca *Mama*. Kad es par šo dzirdēju, tas mani ļoti dziļi uzrunāja tādā veidā, kā iepriekš vēl nebiju jutusies. Es sajutu lielu tuvuma sajūtu, atbildības sajūtu un vēlmi mierināt, palīdzēt. Tas liekas tik personīgi. Gandrīz nedēļai paejot kopš *George Floyd* pēdējā *Mama*, šīs sajūtas mani nav atstājušas. Es vēl mēģinu saprast, ko viss šis nozīmē man kā *Mama* trīs maziem bērniem, dzīvojot šajā pilsētā, dzīvojot šajā sabiedrībā tik grūtā laikā. Es esmu uztraukusies par mūsu bērniem. Es esmu uztraukusies par Amerikas Savienotajām Valstīm. Es domāju par visām *Mama* mūsu sabiedrībā un, īpaši, par vienu *Mama* – *George Floyd* *Mama*.

The Most Iconic Parts from Martin Luther King's "I Have A Dream" Speech, August 28, 1963

Business Insider, Pamela Engel

"One hundred years [after the Emancipation Proclamation], the Negro still is not free. One hundred years later, the life of the Negro is still badly crippled by the manacles of segregation and the chains of discrimination."

"America has given the Negro people a bad check, a check which has come back marked "insufficient funds." But we refuse to believe that the bank of justice is bankrupt."

"Now is the time to make the real promises of democracy. Now is the time to rise from the dark and desolate valley of segregation to the sunlit path of racial justice. Now is the time to lift our nation from the quick sands of racial injustice to the solid rock of brotherhood."

"This will be the day when all of God's children will be able to sing with new meaning. "My country, 'tis of thee, sweet land of liberty, of thee I sing. Land where my fathers died, land of the pilgrim's pride, from every mountain side, let freedom ring." And if America is to be a great nation, this must become true."

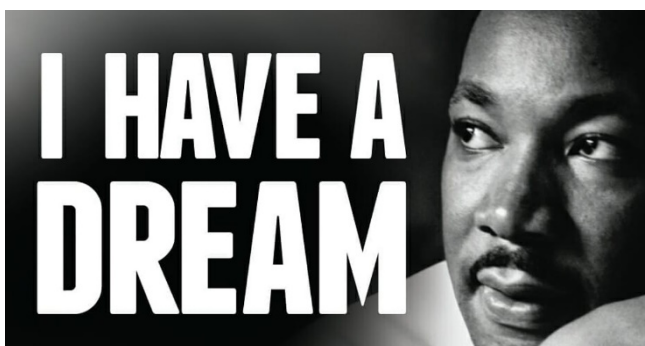
"When we allow freedom to ring – when we let it ring from every city and every hamlet, from every state and every city, we will be able to speed up that day when all of God's children, black men and white men, Jews and Gentiles, Protestants and Catholics, will be able to join hands and sing in the words of the old Negro spiritual, "Free at last, Free at last, Great God almighty, We are free at last."

"I say to you today, my friends, even though we face the difficulties of today and tomorrow, I still have a dream. It is a dream deeply rooted in the American dream. I have a dream that one day this nation will rise up, live out the true meaning of its creed: "We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal."

"I have a dream that one day on the red hills of Georgia sons of former slaves and the sons of former slave-owners will be able to sit down together at the table of brotherhood. I have a dream that one day even the state of Mississippi, a state sweltering with the heat of injustice, sweltering with the heat of oppression, will be transformed into an oasis of freedom and justice."

"I have a dream that my four little children will one day live in a nation where they will not be judged by the color of their skin but by the content of their character. I have a dream... I have a dream that one day in Alabama, with its vicious racists, with its governor having his lips dripping with the words of interposition and nullification, one day right there in Alabama little black boys and black girls will be able to join hands with little white boys and white girls as sisters and brothers."

"I have a dream today... I have a dream that one day every valley shall be exalted, every hill and mountain shall be made low. The rough places will be made plain, and the crooked places will be made straight. And the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together."

Pastor Dag asks: *In your opinion, since Dr. Martin Luther King said these statements 57 years ago, what has changed or not and how much of his dreams have become reality today?*

Par draudzes darbību COVID-19 vīrusa laikā un laikā pēc nemieriem

Mācītājs Dāgs

Šis turpina būt izaicinājumu laiks mūsu draudzei, kad nevaram dzīvēt tikties mūsu baznīcā. Tik daudz neticamas lietas ir notikušas, *George Floyd* nāve un tai sekojošie nemieri. Šajā laikā draudzes garīgā dzīve turpinās, mēs sazvanāmies, mēs uzturam sakarus viens ar otru.

Draudzes padome tiekas telekonferencēs un caur *Zoom* programmu. Dievkalpojumi un svētbriži tiek sagatavoti video formātā, tad izsūtīti e-pastā un ievietoti draudzes *YouTube* kanālā (internetā). Kā rakstīju pirmā lapā, mēs vēl neatsākam dievkalpojumus un aktivitātes klātienē mūsu baznīcā.

**DRAUDZES
DZĪVE**

Pateicamies draudzes darbvedei Vijai Treibergai

Vija strādāja kā mūsu draudzes darbvede 5 gadus. Viņas pēdējā diena bija 31. maijs. Vija ieveda daudzus jauninājumus draudzes administrācijā, uzlaboja datubāzes, modernizēja Svētrīta Zvanu izsūtīšanu, uzturēja ziedotāju sarakstus, kā arī nodrošināja kārtību draudzes birojā. Vija ir nolēmusi doties tālāk uz nākamo izaicinājumu. Paldies Vijai par viņas kalpošanu un lai Dievs vada tālāk pa dzīves ceļu!

Vasarsvētku dāvanas

Vasarsvētku laikā mūsu sabiedrības 80+ gadnieki tika iepriecināti ar mazām dāvaniņām, kad visi esam mājās un nevaram dzīvēt tikties. Kopumā tika apciemoti 59 cilvēki (pārsvārā mūsu draudzes locekļi, katoļu draudzes locekļi un citi). Nemieru dēļ paciņas tika izdalītas nedēļu pēc Vasarsvētkiem. Paciņas izdalīja Larisa Ozola, Laima *Dingley*, *Nancy* Neibergs, Kristīne Ģiga, Kristīne un Viktors Konteri, Māra un Rita Pelēces, mācītājs Dāgs ar dēliem Robertu un Hariju. Liels paldies šai komandai! Paciņās bija Vasarsvētku lapiņa, kartiņa no draudzes vadības, elektriska bērzu svece un saldumi. Tika arī izsūtītas 10 kartiņas tiem, kas dzīvo ārpus pilsētām. Saņēmām ļoti daudz pateicības no tautiešiem, kuri ļoti novērtēja šo akciju. Bildē pa kreisi Harijs Demandts un bildē pa labi Larisa Ozola.

Aicinājums ziedot draudzei!

Draudzes vadība vēlas no sirds pateikties visiem ziedotājiem, kuri ir atbalstījuši draudzes darbību. Jūs patiesi esat atbildējuši aicinājumam kalpot mūsu Kungam ar pateicību un prieku!

Tad nu, redzi: kas skopi sēj, skopi arī pļaus, un, kas bagātīgi sēj, bagātīgi arī pļaus; katrs lai dod tā, kā iesaka sirds, nevis ar sarūgtinājumu vai piespiedu kārtā: priecīgu devēju Dievs mīl. Dievs spēj jums dot pārpilnībā visādu žēlastību, lai jums visa būtu diezgan vienmēr un visur un jūs būtu pārplūstoši dedzībā uz ikkatru labu darbu. Pāvila 2. vēstule korintiešiem 9:6-8

Draudzes dzīve, kalpošanas, vajadzības un pienākumi šajā laikā, kad nevaram tikties baznīcā, neapstājas, tāpēc aicinām paļauties uz Dievu un turpināt rūpēties par draudzes darbību ar ziedojumiem. Sirsnīgs paldies!

Ziedot var trīs veidos:

- 1) Sūtot čeku pa pastu uz draudzes adresi.
- 2) Ziedojot elektroniski: mndraudze.org/ziedo
- 3) Ja jums ir latviešu kredītsabiedrības konts, varat sazināties ar LCU un viņi pārskaitīs ziedojumu uz draudzes kontu.

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze
3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407

Uzvārds, vārds _____

Datums _____

Draudzes uzturēšanai\$ _____

Baznīcas remontiem\$ _____

Svētrīta Zvaniem\$ _____

Dāmu saimei\$ _____

Latviešu ev. lut. baznīcai Amerikā (LELBAi)\$ _____

Palīdzība baznīcai Latvijā\$ _____

Latviešu skolai\$ _____

.....\$ _____

.....\$ _____

KOPĀ.....\$ _____

Jauna draudzes komiteja *Social and Racial Justice Committee*

Reizēm pēc traģiskiem notikumiem, kā piemēram, *George Floyd* nāves un nemieriem, parādās jaunas kalpošanas iespējas un aicinājums rīkoties. Mūsu draudzē ir izveidota īpaša komiteja, kura iestājas par cilvēku tiesībām un *anti-racism*. Esmu ļoti gandarīts par šo komiteju, kura jau ir tikusies 4 reizes. Redzu, ar cik lielu degsmi šie cilvēki strādā, viņi iekarst par šīm tēmām. Komitejā darbojas 10 cilvēki: *Nancy Neibergs*, *Māra Zeltiņa*, *Rasa Zeltiņa*, *Māra Pelēce*, *Jānis Paulis Skujiņš*, *Betsija Alļe*, *Arta Ankrava*, *Andrejs Lazda*, *Vanesa Putniņa* un mācītājs *Dāgs*.

Komitejas mērķos ietilpst: Aicinājums palīdzēt uzlabot etnisko minoritāšu situāciju, iestāties pret rasismu un informēt par to, kā arī komiteja vēlas veidot attiecības ar Mineapoles melno iedzīvotāju (African American) sabiedrību. Komiteja arī ir apsvērusi, kā vislabāk palīdzēt baznīcas rajonam pēc nemieriem, īpaši laikā, kad vēl plosās COVID-19 vīruss. Komiteja ir nolēmusi palīdzēt mūsu baznīcas rajonā tiem, kam ir vajadzīga pārtika, bet nevar to atļauties. Pašlaik cilvēku skaits, kam ir vajadzīga pārtika un kuri nevar to atļauties, ir pieaudzis par 900%. Komiteja aicina atbalstīt PLANT-GROW-SHARE programmu, par kuru varat lasīt reklāmā nākamā lapā.

Šī komiteja arī ir sagatavojusi mūsu draudzes oficiālu paziņojumu (*anti-racism statement*) *Our Commitment to Stand Against Racial Injustice*. Pie šī dokumenta īpaši strādāja *Nancy Neibergs*, *Betsija Alļe* un *Māra Pelēce*. Dokuments ir ļoti labi uzrakstīts un pauž skaidru nostāju par taisnīgumu, patiesību un cilvēku tiesībām. Šāda veida *Statement* ir izdevuši *ELCA*, *World Lutheran Federation*, *Episcopal Church*, *United Methodist Church* un daudzas citas baznīcas un draudzes.

Our Commitment to Stand Against Racial Injustice

June 25, 2020

The Latvian Evangelical Lutheran Church of Minneapolis - St Paul is deeply saddened by the murder of George Floyd and sends its heartfelt condolences and prayers to his family, friends, and community.

The horror of Mr. Floyd's death has illuminated the violence, injustice, and systemic oppression that people of color in our community experience every day. We condemn such violence and racism against Black lives, against all people of color, and against all ethnic minorities.

We believe that all humans are created in the image of God. Therefore, we pray we are granted the understanding and strength to actively fight racism, both implicit and systemic; to help our neighbors transform our community from one devastated by fear, misunderstanding, and violence into one that is peaceful and vibrant; and to reflect God's reconciliation and abundant love for every human life.

The Twin Cities provided a home for Latvians forced from their native land. Supporting our community in this time of change is a way for our church to express our gratitude and love for the people of Minneapolis and St. Paul and surrounding areas. We stand with our brothers and sisters, and together we work for a just and peaceful world.

Social and Racial Justice Committee

Congregational Council

Pastor Dag Demandt

PLANT - GROW - SHARE

DRAUDZES "SOCIAL & RACIAL JUSTICE COMMITTEE" JŪS AICINA ATBALSTĪT BAZNĪCAS RAJONA ĢIMENI

Kopš COVID-19 vīrusa sākuma un pēc nemieriem, kuri sekoja Džordža Floida (George Floyd) nāvei, vajadzība pēc pārtikas mūsu baznīcas apkārtnē ir ļoti augusi. Mēs jūtamies aicināti palīdzēt. Mūsu mērķis ir ziedot \$1,200, lai sponsorētu vienu ģimeni vesela gada garumā sadarbībā ar **PLANT-GROW-SHARE**, kas sagādās svaigus produktus, interneta pieslēgumu, virtuālās klases un atbalstu ar mentoru palīdzību. Šāda veida atbalsts mums ir īpaši nozīmīgs tāpēc, ka liels skaits no mūsu latviešu ģimenēm tika sponsorētas, kad tās ieradās šeit, Amerikā.

PLANT-GROW-SHARE ir programma, kas saistīta ar **CANDO** (Central Area Neighborhood Development Organization), kas kalpo ģimenēm ar zemiem ienākumiem un gādā par tumšādaiņiem cilvēkiem.

Lūdzam ziedot elektroniski ar PayPal caur mndraudze.org mājas lapu vai sūtot ziedojumu draudzei ar piezīmi "**CANDO**":

Latvian Lutheran Church
3152 17th Avenue South
Minneapolis, MN 55407

OUR CONGREGATION'S SOCIAL & RACIAL JUSTICE COMMITTEE INVITES YOU TO HELP SPONSOR A LOCAL FAMILY

Since COVID-19 and the looting following George Floyd's murder, food insecurity in our neighborhood has increased greatly. We feel called to help. Our goal of \$1,200 given to **PLANT-GROW-SHARE** will sponsor one local family in financial crisis for a year with weekly "We Care Boxes" of fresh produce along with internet access, technology support, online classes, and mentorship. We think this sponsorship opportunity is especially meaningful, since many of our Latvian families were sponsored upon arrival in the United States.

PLANT-GROW-SHARE is a food justice program of **CANDO** (Central Area Neighborhood Development Organization) that serves low-income families and creates safe spaces for Black, Indigenous, and People of Color (BI-POC).

Tax-deductible donations can be made and sent to the church (with the memo "**CANDO**") through PayPal, our website, our Facebook page, or check mailed to:

Latvian Lutheran Church
3152 17th Avenue South
Minneapolis, MN 55407

Juneteenth svinības pie mūsu baznīcas

Māc. Dāgs Demandts

Kas ir *Juneteenth*? No KARE11 mājas lapas: *Juneteenth commemorates June 19, 1865, when news finally reached African Americans in Texas that President Abraham Lincoln had issued the Emancipation Proclamation freeing slaves living in Confederate states two years earlier.*

DVĪŅU
PILSĒTĀS UN
PASAULĒ

1865. gada 19. jūnijā melno cilvēku baznīcas Teksasā zvanīja savus zvanus šajā priekā pilnajā dienā. Piekdien baznīcas Dvīņu pilsētās arī zvanīja savus zvanus, mēs arī nozvanījām mūsu baznīcas zvanu 10 minūtes. Baznīcas priekšā zālītē un uz ietves bija sanākuši apmēram 20 cilvēki. Šo ideju ierosināja jaunās draudzes *Social and Racial Justice* komitejas locekle Māra Pelēce. Lai ierobežotu cilvēku skaitu, šī komiteja, draudzes padome un daži citi bija ielūgti piedalīties. Visi klātesošie ievēroja *social distancing* un vilka maskas, izņemot mani bērni. Paldies Stefanam Brūvelim par zvana zvanīšanu, pēc zvanīšanas viņš atnāca pavisam sasvīdis. Mūsu zvana tornī ir bijis ļoti karsts.

Juneteenth atzīmē datumu, kad beidzot visi Amerikas melnie bija brīvi. Mēs, protams, zinām, ka melnie cilvēki vēl patiesi nebija brīvi un vēl līdz šai dienai rasisms pastāv Amerikā. Mums ir jādara labāk!

Zoom Jāņi

24. jūnijā kopā sanāca apmēram 40 cilvēki, lai atzīmētu virtuālus Jāņus, izmantojot Zoom programmu. Līgotāji bija pieslēgušies pat no Ročesteras un *New Mexico*. Ideju par virtuāliem Jāņiem ierosināja draudzes kora diriģente Guna Kalmīte Skujiņa. Par tehnisko izkārtojumu rūpējās Indra Halvorsone un Zinta Pone.

Piedalījās arī vairāki koristi ar īpaši sagatavotiem priekšnesumiem. Īpaši daudz vīru kuplināja pasākumu. Liels paldies visiem organizētājiem un dalībniekiem!

Zeltiņu ģimene

Protesti Mineapolē: Konteksts, Pārdomas, Atbalsis

Arta Ankrava

Maija beigās Mineapoli satricināja miermīlīgu, un vēlāk arī vardarbīgu protestu vilnis. To katalizators: melnādainā Džordža Floida nāve Mineapoles policistu rokās. Līdzīgi protesti pret policijas vardarbību un sistēmisku rasismu izplatījās arī vairākās citās ASV pilsētās, un pat Eiropā. Tomēr kara laukam līdzīgie skati no ierasti mierīgās Mineapoles šokēja daudzus. Pēc vairāk vai mazāk izolētībā pavadītiem pāris mēnešiem, protestu spēks un plašums bija spilgts atgādinājums par ASV sabiedrībā pastāvošajām dziļajām plaisām. Šeit gan runa ir ne tikai par atšķirīgo Covid-19 pieredzi, bet arī par daudz senākām, dziļākām rasisma problēmām, kuru, iespējams, uzskatāmākā, un, diemžēl, viena no traģiskākajām izpausmēm ir neproporcionāli bieža melnādaino cilvēku nāve policijas rokās.¹ Šeit gribu ieskicēt ASV rasu nevienlīdzības vēsturi un izpausmes mūsdienās, protestu sarežģīto kontekstu, un atbildēt dažām no Latvijas saklausītām balsīm.

Dvīņu pilsētas Minesotā, Mineapole un St. Paula, bieži vien ir dzīves kvalitātes sarakstu augšgalā vairāku iemeslu pēc – dzīvošanas izmaksas, ienākumu pieaugums, izglītības līmenis, veselības aprūpes kvalitāte.² Tomēr ne visi izbauda dzīvi Minesotā līdzīgi. Štatam ir arī daudzi ļoti negatīvi rādītāji, piemēram, ienākumu nevienlīdzība starp baltajiem un melnajiem iedzīvotājiem. Vidēji, melnādaina ģimene nopelna mazāk nekā pusi no tā, ko nopelna baltādaina jeb \$38,000 pret \$84,000 gadā. Tāpat nabadzība, izglītības sasniegumu atšķirības, ieslodzījums – viss neproporcionāli daudz vairāk ietekmē melnādainos iedzīvotājus. Pērn Minesota bija 50. vietā atšķirību melnādaino un balto vidusskolas beidzēju ziņā.³ Tas, ka nevienlīdzība pastāv, ir fakts, bet grūtāk apzināt un izskaidrot visus tās cēloņus, gan atrodoties šeit uz vietas, gan Latvijā. Zināšanas par ASV sabiedrības vēsturisko dinamiku un dažādu rasu attiecībām, sociālajām problēmām, nav īpaši izplatītas Latvijā. Tas ir saprotams, jo ziņas, kas līdz Latvijai nonāk, lielākoties ir jau kāda ASV vai citas valsts medija izfiltrētas un nav vietējā prioritāte.

Protestu un nemieru sakarā, šķiet, ārpus ASV visvairāk tika atainoti tieši grautiņi, vandālisms, laupīšana pirmajās pāris naktīs. Protams, tie ir šokējošākie kadri un daudz pateicīgāki “klikšķiem” ziņu lapās vai televīzijas sižetiem. Daudzu tūkstošu miermīlīgs protests nav tik fotogrāfisks un emocionāls. Lai arī uzskati par īpašuma bojāšanu kā attaisnojamo protesta veidu dalās, der ielūkoties notikumu kontekstā un protestu vēsturē. Daudz miermīlīgu demonstrāciju ir bijis arī pagātnē, arī pēdējos pāris gados, kad, pateicoties sociālo mediju izplatībai, melnādaino cilvēku nāve policijas rokās kļuvusi ātrāk un plašāk redzama daudziem, tīri burtiski – viedtālrunu ekrānos. Līdz šim protestiem nav bijis īstena rezultāta. Policisti visbiežāk tikuši attaisnoti un, daudzuprāt, atbilstošs sods nav noteikts. Nav pārsteidzoši, ka akcijas Mineapolē pārauga vardarbībā, jo frustrācija ir augusi ļoti ilgi.

Manuprāt, nozīmīgi arī ir tas, ka ASV ir visai veiksmīgi sevi pozicionējusi kā cilvēktiesību, iespēju un brīvības zemi, kur sapni par pārticību un brīvību var īstenot ikviens. Patiesībā zināms, ka tā nebūt vienmēr nav. Tomēr, plaši tiražējot šo naratīvu, ikvienu, kam Amerikā klājas grūti, var vienkāršoti novērtēt kā neveiksminieku, sliņķi, dīkdieni, nevis kā lielāku sistēmisku spēku ietekmētu. Iespējams, ka izplatīts ir priekšstats, ka, ja ne uzreiz pēc vergu brīvlaišanas, tad pēc pagājušā gadsimta vidus integrācijas reformām, melnie amerikāņi bauda līdzīgas privilēģijas kā baltie un tie, kas nav sasnieguši

¹ <https://www.pnas.org/content/116/34/16793>

² <https://www.twincities.com/2019/06/12/minnesota-ranked-no-2-in-2019-analysis-of-best-states-to-live-in/>

³ <https://www.npr.org/sections/money/2020/06/02/867195676/minneapolis-ranks-near-the-bottom-for-racial-equality>

augstu dzīves līmeni, paši pie tā ir vainīgi. ASV imidžu nostiprinājis arī aukstā kara laikā iedibinātais pretstats Padomju Savienībai kā beztiesiskai valstij. Tomēr talkā var ņemt informāciju par jau vēsturiski iedibinātām sistēmiskām problēmām, lai redzētu, ka viss tik rožaini tomēr ASV nav.

Īss vēstures pārskats atgādinās par melnādaino amerikāņu tiesību trūkumu sākot, protams, ar verdzību jeb absolūtu cilvēktiesību noliegumu un dehumanizāciju, bet arī pēc tās. Vēsture arī liecina par melnādaino ilgo cīņu par brīvību un vēlāk vienlīdzību, kustība pati par sevi nav radusies tukšā vietā. *Jim Crow* ēras likumi, salīdzinoši nesenā “dažādi, bet vienlīdzīgi” nostādne, kas uzturēja paralēlas, bet nebūt ne vienlīdzīgas sociālās telpas, pretestība integrācijai skolās un universitātēs, aizdevumu nedošana melnādainajiem nekustamā īpašuma iegūšanai jeb *redlining*, kas neļāva uzkrāt kapitālu vairākās paaudzēs, kā tas bija iespējams baltajiem, diskriminācija policijas attieksmē, darba tirgū, pat veselības aprūpē.^{4,5,6,7} Zinām, ka pēdējos pāris mēnešos melnādainie amerikāņi proporcionāli vairāk saslimuši ar Covid-19, kā arī palikuši bez darba, līdz ar to veidojas arvien jauni veidi, kā nevienlīdzība izpaužas. Tas un vēl daudzi citi aspekti, dokumentēti vēsturē un mūsdienu pētījumos, ir veidojuši ASV tādu, kāda tā ir; šeit ieskicēju tikai dažus populārus avotus un nesenus rakstus, kas var palīdzēt izprast kontekstu.

Latvijas iedzīvotājs, jāteic, paldies dievam, droši vien īsti nevar iedomāties situāciju, kad būtu gatavs doties protestā it kā viena policista rīcības dēļ, kur nu vēl vardarbīgā. Policija un citas varas iestādes, vairāk vai mazāk ir uzticamas institūcijas Latvijā, jo nav sajūtas, ka tie nepārstāvētu sabiedrību, nerīkotos tās visas interesēs, vai īpaši apdraudētu vai diskriminētu kādu grupu. Protams, ASV nav runa par izolētu policijas pārkāpumu, bet sistēmisku problēmu un uzticības trūkumu. Nesena aptauja ASV atklāja, ka 36% melnādaino amerikāņu uzticas policijai, bet līdzīgās domās bija 77% baltādaino.⁸ Latvijā trūkst arī daudzu policijas brutalitātes piemēru, kad demokrātiskā valstī uz mierīgiem demonstrantiem tiktu raidītas gumijas lodes vai asaru gāze, ko redzējām gan šajos nesenajos protestos, gan ASV vēsturē, kad tikušas lietotas arī īstas lodes. Policija neatkarīgajā Latvijā nearestē žurnālistus tiešajā ēterā, nešauj uz tiem bez brīdinājuma, ko arī vērojām televīzijas ekrānos ASV. Policija arī nav teju militāra savā izskatā, ekipējumā un uzvedībā, kā tas ir šeit. Kopš protestu sākuma, daudz tikuši apkopoti nofilmēti gadījumi, kad policija rīkojusies neadekvāti un vardarbīgi. Vienu šādu sarakstu uztur advokāts T. Gregs Dusets (T. Greg Doucette) savā *Twitter* kontā.⁹ Rakstīšanas brīdī jūnija beigās nofilmēto gadījumu ir ap sešsimt četrdesmit kopš protestu sākuma maija beigās. Turklāt Čikāgas Universitātes Juridiskā fakultāte savā nesen publicētajā pētījumā atzīmē, ka starp divdesmit lielāko ASV pilsētu policijas departamentiem, neviens nepieturas pie pat zemākajiem starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem.¹⁰ Skaidrs, ka šāda situācija nevar pastāvēt ilgtspējīgi, nenodarot ļaunumu, apzināti vai nē.

Latvijā nav analogas sociālas problēmas ASV modeļa rasu attiecībām, valstu vēstures ir pārāk atšķirīgas. Tomēr tas nenožīmē, ka Latvijā nav rasisma. Drīzāk tas pastāv, bet retāk parādās, jo saskare ar citu rasu cilvēkiem joprojām ir salīdzinoši reta. Piemēram, diskusijās par bēgļu uzņemšanu

⁴ <https://www.history.com/topics/early-20th-century-us/jim-crow-laws>

⁵ <https://ncrc.org/holc/>

⁶ <https://www.nytimes.com/2020/01/13/upshot/race-and-medicine-the-harm-that-comes-from-mistrust.html>

⁷ <https://hbswk.hbs.edu/item/minorities-who-whiten-job-resumes-get-more-interviews>

⁸ <https://www.cnn.com/2020/06/02/politics/polls-police-black-protests/index.html>

⁹ https://twitter.com/greg_doucette?ref_src=twsrc%5Egoogle%7Ctwcamp%5Eserp%7Ctwgr%5Eauthor

¹⁰ <https://chicagounbound.uchicago.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1014&context=ihrc>

Latvijā, ksenofobisku un rasistisku izteikumu paušana ir bieža, atzīst Mārtiņš Hiršs, Eiropas Politikas analīzes centra (*Center for European Policy Analysis*) pētnieks.¹¹ Neformāli novērojumi liecina, ka sliekšnis tam, kas Latvijas sabiedrībā tiek uzskatīts par rasismu vai diskrimināciju ir visai augsts, kaut arī arvien vairāk sarunu publiskajā telpā parādās par mikroagresijām, netīšiem izteikumiem, kas ir aizskaroši, vai, piemēram, vārdu izvēli produktiem, kā redzējām bēdīgi slavenā Rūjienas saldējuma gadījumā. Šādas diskusijas gan arī nemēdz vienmēr būt produktīvas vai kvalitatīvas, drīzāk turpina jau esošu pozīciju nostiprināšanos starp tiem, kas uzskata, ka par šādiem jautājumiem Latvijā runāt ir mulķīgi, jo rasisms nav “pašu” problēma, bet gan sveša un citādi domājošiem, kas arī nebūt nav viendabīga grupa. Trūkst vienota pamata un sabiedrības intereses, lai rastos produktīva saruna. Lielai daļai sabiedrības ir gatavs priekšstats par to, kādi ir melnādaini cilvēki, kas veidojies bez saskares ar tiem.

Informācija par to, kādi ir melnie amerikāņi vai citu rasu pārstāvji vispār, Latvijā lielākoties nenāk no tiešiem kontaktiem, bet gan medijiem, filmām un televīzijas. Redzot melnādainus cilvēkus protestos un piedaloties vandālismā, nostiprinās medijos tiražētā asociācija starp šo grupu un noziedzību. Tiesa, ASV ieslodzījumā ir proporcionāli vairāk melnādaino. Tomēr šķietami loģiskā saikne starp noziedzību un sodu ir vienkāršota, jo nevienlīdzība pastāv ne tikai aizturēšanas brīdī, kad melnādainajam ir lielāka iespēja tikt aizturētam par to pašu pārkāpumu nekā baltādainajam, bet arī soda piemērošanā – melnie apsūdzētie vidēji saņem aptuveni par 20% garāku soda izciešanas laiku nekā baltie par to pašu pārkāpumu.^{12,13} Kā piemēru var minēt atšķirības sodos par pūderveida kokaīna un kreka tirdzniecību vai lietošanu. Pēc ķīmiskā sastāva šīs narkotiskās vielas ir gandrīz identiskas. Kokaīns ir vairāk izplatīts vidusšķiras balto aprindās, bet kreks – mazāk turīgo melnādaino vidū. Sodāmība par krekū ir daudz skarbāka nekā par kokaīnu, kas neproporcionāli smagi ietekmē melnādainos. Jāpiebilst, ka narkotisko vielu lietošana un izplatīšana ir līdzīgā līmenī baltādaino un melnādaino amerikāņu vidū.¹⁴ Tāpat kopumā nevar nošķirt augstāku noziedzības līmeni no nabadzīgākas vides, pieejas izglītībai un tās kvalitāti, un ikdienas diskrimināciju.¹⁵ Protams, nekas neattaisno individuālus noziegumus, tie katrs jāvērtē atsevišķi. Tomēr šo “fonu” nevar ignorēt un to darīt būtu netālredzīgi vairākos līmeņos, arī noziedzības apkarošanā.

Atgriežoties pie protestiem, būtiski uzsvērt, ka iesaistīto grupu un mērķu bija daudz, un dažas no tām izveidojušos nestabilo situāciju mēģināja degradēt tālāk gan melnādaino, gan balto pusēs, gan anarhistu, gan to izteikti labēji noskaņoto pretinieku vidū. Piemēram, pāris dienas pēc Floida nāves FIB ziņoja, ka baltie nacionālisti savos sociālajos tīklos aicinājuši uzsākt vardarbību protestos un darīt to tā, lai pēc tam tiktu vainots pūlis, tātad, pamatā melnādainie un baltie, kas atbalsta protesta idejas.¹⁶ Arī protestu dalībnieki un organizatori runāja par sev nepazīstamu cilvēku un grupējumu parādīšanos. Piemēram, Minesotas sabiedriskais radio (*Minnesota Public Radio*) ziņoja, ka vairāki iedzīvotāji, kuri pie savām mājām bija izlikuši zīmes, kas atbalsta protestētājus, saņēma vēstules, kas draudēja ar

¹¹ <https://www.apollo.lv/6994932/ir-problemas-par-kuram-cilveki-latvija-ir-izvelejusies-nerunat-saruna-ar-politologu-martinu-hirsu-par-sabiedribu-rasismu-un-populismu>

¹² <https://www.apa.org/monitor/2016/12/cover-policing>

¹³ <https://www.uscc.gov/research/research-reports/demographic-differences-sentencing>

¹⁴ <https://guides.ll.georgetown.edu/c.php?g=592919&p=4172706>

¹⁵ Unnever, J. D., & Gabbidon, S. L. (2011). *A theory of African American Offending: Race, Racism, and Crime*. New York, NY: Routledge.

¹⁶ <https://www.politico.com/news/2020/06/01/dhs-domestic-terrorists-protest-294342>

mājas dedzināšanu, ja plakātus nenovāks.¹⁷ Saistīti ziņojumi bija dzirdēti arī protestu pirmajās dienās, kad vairāki iedzīvotāji Mineapolē atrada paslēptus degmateriālus pie savām atkritumu tvertnēm un krūmos, novēroja automašīnas bez numura zīmēm sānu ieliņās.

Te jāmin, ka kaimiņu un rajonu kopā turēšanās un mobilizēšanās nekārtību laikā ir bijusi apbrīnojama. Pēc pirmo pāris nakšu haosa Mineapoles kaimiņu grupas sanāca kopā un aizsargāja veikaliņus, restorānus, palīdzēja dzēst ugunsgrēkus un ziņoja viens otram par nepazīstamu grupu parādīšanos notikumu epicentrā, kuru mērķis var būt apzināti destabilizēt situāciju vai vienkārši patrakot. Vietējā Amerikas indiāņu kustības Mineapoles patruļa (*AIM Patrol of Minneapolis*), piemēram, aizturēja pāris baltos pusaudžus, kas bija atbraukuši no blakus Viskonsīnas štata tikai, lai veiktu vandālismu. Kustības pārstāvji lika puišiem atdot sazagto alkoholu un piezvanīt savām mātēm, lai atbrauc viņiem pakaļ.¹⁸ Labi zinām, ka protestos ne tikai piedalījās, bet arī aģitatoru vidū bija daudz balto, piemēram, Mineapoles policijas 3. policijas iecirkņa dedzinātājs, veikalu postītāji St. Paulā un citi. Ir video liecības, kur melnādaini protestētāji mēģina apturēt baltos, kas pirmie sāk dauzīt veikalu logus, vai arī miermīlīgie demonstranti nodod vardarbīgus aģitatorus tai pašai policijai. Te neuzskaitu balto dokumentētos pārkāpumus kā vainas uzvelšanu “svešiem” spēkiem, bet gan lai problematizētu vienkāršoto naratīvu par noziedzīgajām melno bandām, kas sakūla nekārtības no nekā. Situācija bija daudzšķautņaina un sarežģīta, visdrīzāk, ka nekad neuzzināsim visas iesaistītās grupas un mērķus, kas darbojās Mineapolē maija pēdējās dienās. Tas gan būtiski nemaina augstāk ieskicēto rasu nevienlīdzības fonu. Pamata protestu prasības tāpēc nav mazāk leģitīmas, tikai dažreiz mazāk redzamas visā šajā troksnī un vēl grūtāk saskatāmas caur vairāku mediju filtriem.

Šad tad dzirdu Latvijā un citur balsis, kas saka, ka baltajiem jābeidz sevi šaustīt par citu rasu nelaimēm. Šaustīšanas ideja ir problemātiska, tā ietver gandrīz pretrunīgu pasivitāti un vienlaikus sevis novietošanu šī procesa centrā. Desmitiem gadu gaitā veikti pētījumi, kas apstiprina rasisma pastāvēšanu visdažādākajās sistēmās, vēl nesen spēkā esoši diskriminējoši likumi, melno cilvēku liecības, tagad arī filmēti un izplatīti policijas brutalitātes gadījumi pret melnādainajiem – ar to visu vēl nav gana, lai pārliecinātu tos, kas nekad nav ar rasismu saskārušies, ka problēma pastāv. Turklāt, ka tā nav dažu “slikto balto” vaina, bet gan sarežģīta, sistēmiska realitāte, kuru nav iespējams mainīt vienā dienā. Baltajiem nav jājūtas slikti un sevi jāšausta par pagātnes šausmām, bet jājautā, kādā sabiedrībā es vēlos dzīvot tālāk, ņemot vērā to, ko zinu un uzzinu.

Šādas sarunas Latvijā var šķist svešķermeniskas un uzspiestas, jo it kā nokritušas no zila gaisa, nevis izaugušas no “pašmāju” problēmām. Tomēr dzīvojam tīklotā pasaulē, arvien vairāki no mums nedzīvo Latvijā, draudzējas vai ir attiecībās ar citu valstu un rasu pārstāvjiem, strādā, mācās kopā ar tiem. Latvijas tirgus un diplomātija veiksmīgi dibina un uztur starptautiskus kontaktus. “Mūsu” un “jūsu” vairs nav tik skaidri nošķirams, tā ir nodeva dzīvei globalizētā vidē, trajektorija, kuru atjaunotā Latvijas valsts ir izvēlējusies, iesaistoties dažādās starptautiskās kopienās, organizācijās. Tiekšanās uz pilntiesīgu vietu pie valstu sarunu galda, bet paralēla nespēja vai nevēlēšanās kritiski izprast vēsturiskus un sociālus procesus, kas nav izzināmi tikai no Latvijas pieredzes, ir pretruna. No vienas puses gribam būt cilvēktiesību cenošu valstu saimē, no otras – īsti nesaprotam, kāpēc rasisma problēmas attiecas uz mums, bet dažreiz dzirdam smīkņājam: vai tās vispār pastāv?

¹⁷ <https://www.mprnews.org/story/2020/06/02/faced-with-racist-threats-residents-band-together>

¹⁸ <https://indiancountrytoday.com/news/in-minneapolis-it-s-aim-that-serves-and-protects-c5xWJ8p9ykGvw9eKB0iJCQ>

Domas noslēdzot, gribētos aicināt apzināties pilsoniskās sabiedrības nozīmi jebkuras valsts, sabiedrības nepārtrauktā attīstībā. Šajā procesā ietilpst protesti, demonstrācijas, diskusijas, neērti jautājumi, savu zināšanu un nezināšanu robežu pārvērtēšana. Pirms pāris nedēļām četri Džordža Floida nāvē iesaistītie policisti tika apcietināti un sāka cilvēktiesību izmeklēšana Mineapoles policijas departamenta darbā, kā arī nopietni tiek apsvērtas policijas likvidācija esošajā veidolā un jauna spēka veidošana – tie ir ievērojami soļi, kaut var šķist kā piliens jūrā, un, daudzuprāt, neattaisno nemieru veidoto postu. Tomēr lielākā daļa ASV iedzīvotāju (75%) un arī ļaudis citās pasaules valstīs (ap 80% arī Kanādā, Vācijā, Apvienotajā Karalistē), pauž atbalstu miermīlīgajiem protestiem, domājams, saskatot tajos leģitīmu iemeslu.¹⁹

Beigās īsa piebilde par pieminētajiem. Daži satraucas par protestu izplatīto pieminēkļu gāšanu Kristoferam Kolumbam, ģenerālim Robertam E. Lī ASV dienvidštatos vai citiem pēc mūsdienu mērauklām problemātiskiem vīriem, minot “vēstures dzēšanu”. Vēsturi izdzēst nav iespējams, tā pastāv šodienas sabiedrībā, tās uzbūvē un attiecībās, arī nevienlīdzībā. Šo statuju krišana drīzāk liecina par to, ka pietiekami liela sabiedrības daļa tos vairs negrib godāt, kas ir galvenā pieminēkļu funkcija. Nav iespējams “nogāzt” Kolumba iesāktās Eiropas attiecības ar Ameriku, vai “iemest straumē” verdzību, taču var saprast arī Amerikas indiāņu un vergu pēcteču viedokļus, kas nevēlas uz šiem pieminēkļiem skatīties goda vietā. Kad Latvijā krita padomju laika pieminēkļi, nešķiet, ka pārāk uztraucāties par “vēstures dzēšanu.” Vēsture nekur nepazuda, ar to dzīvojam un rēķināties vēl šodien, tomēr neuzskatījām par nepieciešamu lūkoties uz Ļeņina pieminēkli, kamēr to darām.

Es esmu no Rīgas, bet Minesotā
dzīvoju jau desmit gadus.
Man ir doktora grāds socioloģijā
no Minesotas Universitātes.
Šobrīd strādāju sabiedriskajā
sektorā kā pētnieciskais analītiķis,
dzīvoju St. Paulā ar vīru un meitu.
/Arta Ankrava/

¹⁹ <https://www.ipsos.com/en-us/news-polls/global-support-peaceful-floyd-protests-us-majority-saying-response-appropriate>

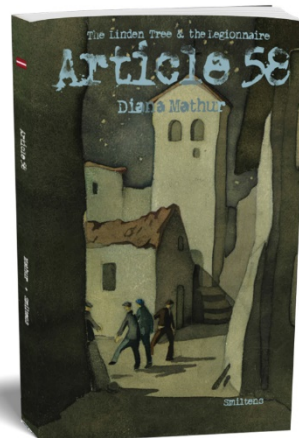
Pateicība no Skujiņu ģimenes

Pateicamies visiem, kas mūs atcerējās mūsu sērās, sūtīja līdzjūtības vēstis, kas bija viesi un kas palīdzēja mūsu tēva, vectēva un vīra, Jāņa Skujiņa bērēs. Pateicamies visiem, kas ziedoja mūsu draudzei, Jāni Skujiņu pieminot. Pateicamies mācītājam Dāgam par vadīšanu un atbalstu, Anitai ar palīgiem par skaisto bērnu mielastu, Teiksmas mūziķiem par dziesmu un dziesmu pavadīšanu, un mūsu draudzes korim par skaisti nodziedāto lūgšanu "Mūsu Tēvs debesīs".

Sirsnīgi,
Skujiņu ģimene: Guna, Maruta, Pēteris
un Jānis Paulis ar savām ģimenēm

Article 58

A Latvian Tale of Blood & Treasure

As a *gift* to you
on *Midsummer*,

Receive a *free e-pub* of
Article 58,
the first of the series
The Linden Tree & the Legionnaire
when you subscribe to the
author's email newsletter at
DianaMathur.com

Supported by a grant from the
American Latvian Association
Cultural Foundation.

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Nekustamo īpašumu aģente Larisa (Štolcere) Ozola

Mobilais 612.991.1760
larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli –
kārtu (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos
ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu
Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazinaties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu
nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
 - Sakārtoju mantas pārdošanai.
 - Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
 - Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

SIDRS

Gaumes mainās laikiem līdzī. Tā arī, ko dzeram un ēdam. Sidrs, vājš alkoholisks dzēriens, kas iegūts no ābolu sulas, jau sācis palikt par iecienītu dzērienu pie uzkodām, sevišķi picas, kas cepta ar malku kurinātā ķieģeļu krāsnī-ceplī.

NUMBER TWELVE CIDER (taproom)

614 North 5th St, Minneapolis, MN 55401

Pirmdien-ceturtdien no 3pm līdz 11pm

Piektdien-sestdien no 11am līdz 12am

Svētdien no 11am līdz 8pm

Īpašnieki Colin Post ar sievu Halinu (Dimants) un
Steve Hance ar partneriem
612-568-6171, www.number12cider.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau 25 gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12pm līdz 6pm, sestdienās no 10am līdz 5pm, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmieļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

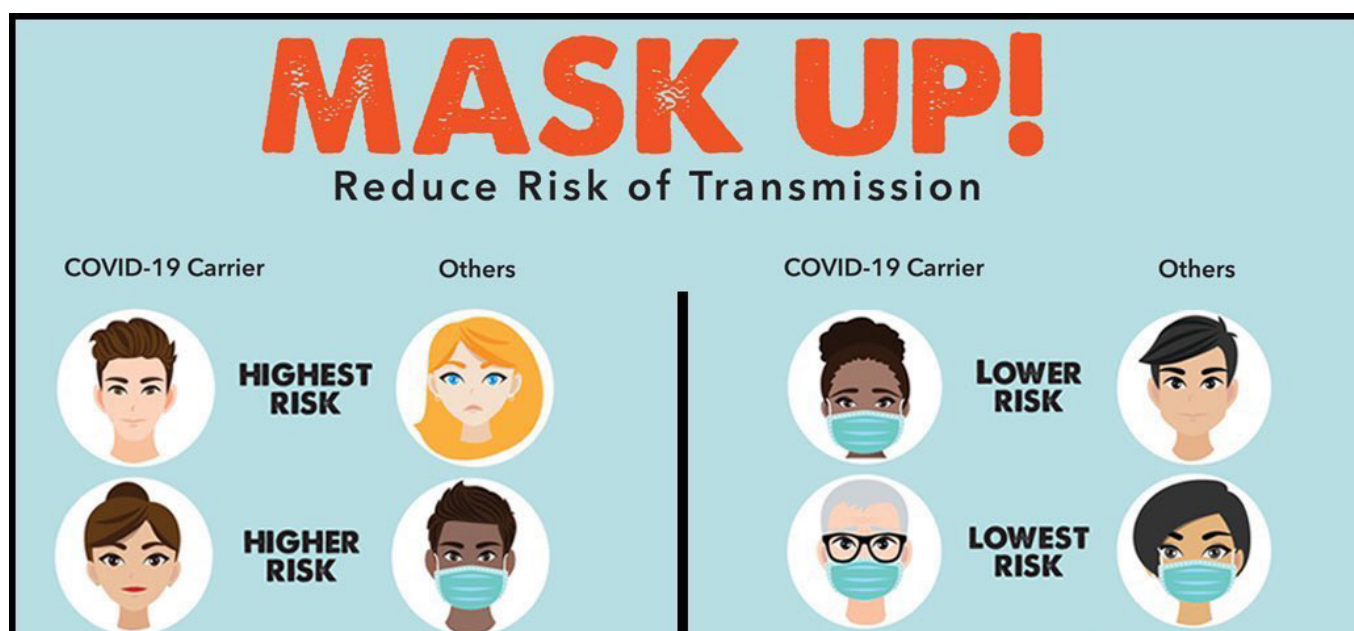
612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U.S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijā: redaktore E. Banka-Demandta (edija.banka.demandta@gmail.com, 612-280-6180), māc. D. Demandts, S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, L. Sproģis, B. Sprūds.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Rakstus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Rakstus lūdzam iesūtīt elektroniski (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 21. datumam. Redakcija lūdz \$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.